

**BỘ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM NGHỆ THUẬT TRUNG ƯƠNG**

VŨ BÁ TIỀN

**QUẢN LÝ HOẠT ĐỘNG KARAOKE
Ở HUYỆN CẨM GIÀNG, TỈNH HẢI DƯƠNG**

LUẬN VĂN THẠC SĨ QUẢN LÝ VĂN HÓA

Khóa 7 (2017 - 2019)

Hà Nội, 2019

DANH MỤC CHỮ VIẾT TẮT

ANTT	An ninh trật tự
DVVH	Dịch vụ văn hóa
ĐKKD	Đăng ký kinh doanh
HĐND	Hội đồng nhân dân
KT-XH	Kinh tế - Xã hội
LĐ, TB&XH	Lao động, Thương binh và Xã hội
MTTQ	Mặt trận tổ quốc
PCCC	Phòng cháy chữa cháy
QLVH	Quản lý văn hóa
SVH, TT&DL	Sở Văn hóa, Thể thao và Du lịch
TC-KH	Tài chính - Kế hoạch
TĐĐKXDĐSVH	Toàn dân đoàn kết xây dựng đời sống văn hóa
TNHH	Trách nhiệm hữu hạn
TX, TP	Thị xã, thành phố
tr	Trang
TW	Trung ương
UBND	Ủy ban nhân dân
VH&TT	Văn hóa và Thông tin
VH-XH	Văn hóa - Xã hội

MỞ ĐẦU

1. Lý do chọn đề tài

Huyện Cẩm Giàng là điểm cửa ngõ của tỉnh Hải Dương, cách Thủ đô Hà Nội 38km, nơi đây từng có tổng Mao Điền là thành trì, trung tâm văn hóa, chính trị của tỉnh Hải Dương (sau chuyển về thành phố Hải Dương ngày nay); nằm trên trục Quốc lộ 5 - tuyến đường huyết mạch nối Hà Nội với Hải Phòng, Quảng Ninh, tạo điều kiện thuận lợi để phát triển kinh tế, thương mại trên địa bàn huyện. Những năm gần đây, cùng với sự phát triển kinh tế của đất nước, huyện Cẩm Giàng đã được tỉnh Hải Dương chọn để quy hoạch xây dựng nhiều khu công nghiệp lớn và đã đi vào hoạt động hiệu quả, góp phần phát triển mạnh mẽ về kinh tế xã hội, hạ tầng kỹ thuật được xây dựng khá đồng bộ, đời sống vật chất và tinh thần của nhân dân không ngừng được cải thiện. Do đó nhu cầu về văn hóa, kinh doanh dịch vụ văn hóa cũng phát triển mạnh; nhu cầu giao lưu, sinh hoạt văn hoá vui chơi, giải trí của các tầng lớp nhân dân đã trở thành một nhu cầu thiết yếu và ngày càng tăng cao với nhiều hình thức đa dạng, phong phú, hiện đại được ưu tiên, đầu tư.

Thời gian qua, huyện Cẩm Giàng đã có bước phát triển rõ rệt trên lĩnh vực văn hóa và kinh doanh dịch vụ văn hóa ở khu vực ngoài công lập. Bước đầu đã huy động được tiềm năng và nguồn lực xã hội, mở rộng quy mô, đa dạng hóa các loại hình hoạt động văn hóa, cùng với đó là các loại hình kinh doanh dịch vụ văn hóa cũng nhanh chóng phát triển trong đó có hoạt động dịch vụ karaoke. Với tư cách là một loại hình sinh hoạt văn hoá phục vụ nhu cầu của xã hội, hoạt động kinh doanh dịch vụ văn hóa đã giúp cho đời sống tinh thần của con người ngày càng thêm phong phú, làm giảm bớt những mệt mỏi, căng thẳng sau những ngày học tập, lao động, công tác vất vả, qua đó góp phần không nhỏ trong việc phát triển phong trào văn hoá, văn nghệ quần chúng, nâng cao mức hưởng thụ và đời sống văn hoá, tinh thần của nhân dân.

Đồng thời, đây còn là một loại hình kinh doanh giải trí đem lại lợi nhuận cao, do đó thu hút được nhiều tổ chức, cá nhân đầu tư vào lĩnh vực này.

Trong thời gian qua, công tác quản lý nhà nước đối với hoạt động Karaoke trên địa bàn huyện Cẩm Giàng đã có nhiều chuyển biến tích cực, đặc biệt là từ năm 2008, sau khi Quy hoạch karaoke, vũ trường trên địa bàn tỉnh giai đoạn 2007 - 2015 được UBND tỉnh Hải Dương phê duyệt. Công tác quản lý nhà nước đã ngày một bài bản, nề nếp và chặt chẽ hơn do đó hoạt động Karaoke trên địa bàn huyện Cẩm Giàng tương đối ổn định, đáp ứng nhu cầu giải trí, sinh hoạt văn hóa của nhân dân.

Tuy nhiên do tác động của mặt trái cơ chế thị trường và quá trình hội nhập quốc tế, một bộ phận các chủ cơ sở kinh doanh vì lợi ích cá nhân, lợi dụng những kẽ hở của pháp luật và hạn chế trong quản lý nhà nước của cơ quan có thẩm quyền các cấp như: lực lượng cán bộ làm công tác quản lý còn thiếu; công tác tuyên truyền, thanh tra, kiểm tra, xử lý chưa thường xuyên; công tác phối hợp chưa đồng bộ, hiệu quả; công tác phân cấp quản lý, cấp phép chưa thực sự phù hợp... nên đã có những hoạt động bất hợp pháp, thiếu lành mạnh gây ra những hậu quả xấu đối với xã hội, ảnh hưởng đến tư tưởng, đạo đức, truyền thống văn hoá, thuần phong mỹ tục của dân tộc, gây mất an ninh trật tự, an toàn xã hội, gây nhiều bức xúc trong dư luận xã hội và gây khó khăn trong công tác quản lý nhà nước trên lĩnh vực hoạt động này. Đặc biệt là sau 2015 khi quy hoạch karaoke giai đoạn 2007 - 2015 hết hiệu lực và quy hoạch giai đoạn 2015 - 2020, tầm nhìn 2025 chưa được phê duyệt thì hoạt động karaoke từ đó đến nay có chiều hướng phát triển tự phát, số lượng cơ sở dịch vụ karaoke tăng mạnh ở một số địa phương trên địa bàn huyện với nhiều vi phạm phức tạp.

Trước thực trạng hoạt động kinh doanh dịch vụ văn hóa có chiều hướng diễn biến phức tạp, công tác quản lý nhà nước còn nhiều bất cập nên tôi mạnh

dạn chọn lựa nghiên cứu đề tài: **“Quản lý hoạt động Karaoke ở huyện Cẩm Giàng, tỉnh Hải Dương”** với mong muốn tìm ra những giải pháp để nâng cao chất lượng công tác quản lý nhà nước đối với hoạt động dịch vụ karaoke trên địa bàn huyện Cẩm Giàng nói riêng và tỉnh Hải Dương nói chung làm cho hoạt động này đảm bảo theo đúng quy định của pháp luật, nâng cao chất lượng phục vụ, đáp ứng ngày càng cao nhu cầu hưởng thụ văn hóa của nhân dân theo đúng tinh thần Nghị quyết Trung ương 5 Khoá VIII, kết luận Hội nghị Trung ương 10 khoá IX của Đảng về "Xây dựng và phát triển nền văn hoá Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc" và Nghị quyết Hội nghị lần thứ 9 BCH Trung ương Đảng khoá XI về "Xây dựng và phát triển văn hoá, con người Việt Nam đáp ứng yêu cầu phát triển bền vững đất nước".

2. Tình hình nghiên cứu

Cho đến nay, đã có một số bài viết, đề tài nghiên cứu về hoạt động Karaoke trên địa bàn các huyện, thị xã, thành phố ở một số tỉnh, thành phố trong nước. Đối với hoạt động Karaoke trên địa bàn tỉnh Hải Dương nói chung và huyện Cẩm Giàng nói riêng, cũng đã có một số công trình nghiên cứu đề cập đến vấn đề này, tuy nhiên chưa có công trình khoa học chuyên biệt nào tập trung nghiên cứu sâu về quản lý nhà nước đối với hoạt động Karaoke trên địa bàn huyện Cẩm Giàng, cụ thể như:

Năm 2007, UBND tỉnh Hải Dương ban hành Quyết định số 666/QĐ-UBND ngày 07/02/2007 về việc phê duyệt Đề án đẩy mạnh xã hội hóa hoạt động văn hóa tỉnh Hải Dương giai đoạn 2006-2010. Đề án đưa ra những giải pháp khuyến khích tổ chức, cá nhân phát triển các hoạt động vui chơi giải trí tổng hợp lành mạnh theo hướng tạo điều kiện về cơ chế chính sách ưu đãi của tỉnh;

Quy hoạch các điểm hoạt động kinh doanh nhà hàng karaoke, vũ trường trên địa bàn tỉnh giai đoạn 2007-2015 được UBND tỉnh Hải Dương phê duyệt tại Quyết định số 4179/2007/QĐ-UBND ngày 27/11/2007 cũng đã

đưa ra những khảo sát, đánh giá về số lượng, chất lượng hoạt động và định hướng về số lượng, phạm vi phát triển số cơ sở kinh doanh karaoke.

Năm 2008, UBND tỉnh Hải Dương phê duyệt Quy hoạch phát triển sự nghiệp Văn hóa - Thông tin tỉnh Hải Dương đến năm 2015 và định hướng đến năm 2020 tại Quyết định số 995/QĐ-UBND, trong quy hoạch có nghiên cứu đánh giá thực trạng, định hướng phát triển các hoạt động dịch vụ văn hóa nói chung trên địa bàn tỉnh;

Bên cạnh đó cũng có một số công trình nghiên cứu Luận văn thạc sĩ, Đề tài khoa học đề cập đến vấn đề về văn hóa, quản lý văn hóa, dịch vụ văn hóa, dịch vụ karaoke. Các công trình nghiên cứu đã đưa ra các khái niệm về văn hóa, karaoke, quản lý văn hóa, dịch vụ văn hóa, dịch vụ karaoke và nghiên cứu vị trí, vai trò, quá trình hình thành và phát triển, nội dung quản lý của loại hình dịch vụ karaoke, trên cơ sở đó đề xuất những giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả quản lý các hoạt động văn hóa, dịch vụ văn hóa, dịch vụ karaoke. Những vấn đề nêu trên được thể hiện qua những công trình nghiên cứu như:

Tác giả Phan Văn Tú, Nguyễn Văn Hy, Hoàng Sơn Cường, Lê Thị Hiền, Trần Thị Diên (1998), *Quản lý hoạt động văn hóa*, Nxb Văn hóa - Thông tin, Hà Nội. Nhóm tác giả đã nêu những vấn đề chủ yếu về quản lý như: Chính sách quản lý hoạt động văn hóa, nội dung quản lý hoạt động văn hóa... [49].

Vũ Thị Phương Hậu (2008), *Quản lý nhà nước trên lĩnh vực văn hóa những vấn đề lý luận và thực tiễn*, Đề tài cấp cơ sở Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh. Tác giả đã khái quát và đưa ra những vấn đề lý luận chung về quản lý nhà nước về văn hóa và đặc điểm, nội dung, nguyên tắc của quản lý văn hóa trong giai đoạn hiện nay để từ đó tác giả đưa ra những giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả công tác quản lý nhà nước về văn hóa thời gian tới [27].

Ma Kiều Ly, *Quản lý hoạt động kinh doanh karaoke trên địa bàn quận Cầu Giấy hiện nay* (2012), Luận văn thạc sĩ Quản lý văn hóa, Trường Đại học

Văn hóa Hà Nội. Tác giả đã hệ thống lại những vấn đề lý luận về quản lý, quản lý nhà nước, quản lý nhà nước đối với dịch vụ văn hóa, kinh doanh và karaoke; khái quát tình hình quản lý và thực trạng hoạt động karaoke trên địa bàn quận Cầu Giấy, từ đó đưa ra 6 nhóm giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả công tác quản lý nhà nước trong thời gian tới [40].

Quách Thị Khuyên (2014), *Nâng cao hiệu quả công tác quản lý nhà nước đối với dịch vụ văn hóa tại thị xã Tam Điệp Ninh Bình*, Luận văn thạc sĩ Đại học Văn hóa Hà Nội. Tác giả phân tích, đánh giá thực trạng quản lý Nhà nước đối với hoạt động dịch vụ văn hoá ở thị xã Tam Điệp. Đề xuất những giải pháp có tính khả thi nhằm nâng cao hiệu quả công tác quản lý Nhà nước đối với dịch vụ văn hóa tại thị xã Tam Điệp tỉnh Ninh Bình trong thời gian tới [35].

Nguyễn Cao Cường (2014), *Quản lý hoạt động kinh doanh karaoke trên địa bàn quận Đống Đa, Thành phố Hà Nội*, Luận văn thạc sĩ Đại học Văn hóa Hà Nội. Luận văn phân tích thực trạng quản lý hoạt động kinh doanh karaoke trên địa bàn quận Đống Đa, đánh giá kết quả đạt được và những hạn chế trong công tác quản lý. Đề xuất một số giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả quản lý hoạt động kinh doanh karaoke trên địa bàn quận Đống Đa [17].

Vũ Thị Lan Hương (2015), *Quản lý hoạt động kinh doanh dịch vụ karaoke trên địa bàn huyện Sơn Dương, tỉnh Tuyên Quang*, Luận văn thạc sĩ Đại học Sư phạm Nghệ thuật Trung ương. Tác giả đã cung cấp những vấn đề chung nhất về nguồn gốc ra đời, phát triển của loại hình karaoke; thực trạng hoạt động karaoke trên địa bàn huyện Sơn Dương, tỉnh Tuyên Quang và đưa ra 4 nhóm giải pháp chính để nâng cao hiệu quả công tác quản lý nhà nước về karaoke trên địa bàn [34].

Bùi Mạnh Thắng (2016), *Quản lý dịch vụ karaoke, vũ trường ở thành phố Uông Bí, tỉnh Quảng Ninh*, Luận văn thạc sĩ Đại học Sư phạm Nghệ thuật Trung ương. Tác giả đã khái quát thực trạng phát triển, hoạt động của dịch vụ karaoke, vũ trường, những biểu hiện tiêu cực trong lĩnh vực kinh doanh dịch

vụ này trên địa bàn thành phố Uông Bí, tỉnh Quảng Ninh, từ đó đưa ra những giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả quản lý dịch vụ karaoke, vũ trường trong thời gian tới [46].

Trên cơ sở thành tựu của các nhà nghiên cứu, các nhà khoa học đi trước, trong Luận văn này, tác giả tiếp thu và kế thừa một số nội dung để làm tài liệu nghiên cứu, vận dụng làm cơ sở lý luận, áp dụng vào thực tiễn để giải quyết các vấn đề nghiên cứu của đề tài “*Quản lý hoạt động karaoke ở huyện Cẩm Giàng, tỉnh Hải Dương*” với những giải pháp, có tính khả thi để nâng cao chất lượng, hiệu quả công tác quản lý hoạt động karaoke.

3. Mục đích và nhiệm vụ nghiên cứu

3.1. Mục đích nghiên cứu

Nghiên cứu thực trạng công tác quản lý nhà nước đối với hoạt động karaoke ở huyện Cẩm Giàng trong giai đoạn hiện nay để tìm ra các biện pháp hiệu quả trong thời gian tới.

3.2. Nhiệm vụ nghiên cứu

- Nghiên cứu cơ sở lý luận, hệ thống hóa một số khái niệm được sử dụng trong nghiên cứu đề tài: quản lý; quản lý nhà nước; karaoke, nguồn gốc ra đời, phát triển và vai trò trong đời sống văn hóa; quản lý nhà nước đối với dịch vụ văn hóa, karaoke.

- Nghiên cứu các văn bản quản lý nhà nước về hoạt động karaoke, vai trò của quản lý nhà nước trong hoạt động karaoke.

- Nghiên cứu thực trạng hoạt động, đánh giá khách quan những ưu điểm, hạn chế trong hoạt động karaoke.

- Nghiên cứu thực trạng công tác quản lý nhà nước về hoạt động karaoke, công tác phối hợp giữa các ngành trong việc cấp phép, thanh kiểm tra, xử lý vi phạm, tuyên truyền giáo dục pháp luật... đối với các cơ sở kinh doanh karaoke ở huyện Cẩm Giàng.

- Nêu ra các giải pháp nâng cao hiệu quả trong thực tiễn quản lý.

4. Đối tượng và phạm vi nghiên cứu

4.1. Đối tượng nghiên cứu

Quản lý hoạt động karaoke ở huyện Cẩm Giàng.

4.2. Phạm vi nghiên cứu

- Phạm vi không gian: hoạt động karaoke ở huyện Cẩm Giàng.

- Phạm vi thời gian: trong 5 năm trở lại đây (từ năm 2014-2018). Đây là thời gian có sự tiếp nối trong chính sách phát triển, quản lý hoạt động karaoke trên địa bàn tỉnh Hải Dương nói chung và huyện Cẩm Giàng nói riêng; hai năm 2014, 2015 (hoạt động karaoke được thực hiện, quản lý theo Quy hoạch các điểm hoạt động kinh doanh nhà hàng karaoke, vũ trường trên địa bàn tỉnh giai đoạn 2007-2015 đã được UBND tỉnh Hải Dương phê duyệt), ba năm 2016, 2017, 2018 (năm trong giai đoạn quy hoạch karaoke chưa được phê duyệt nên hoạt động có phần tự phát, công tác quản lý thiếu căn cứ định hướng cụ thể của UBND tỉnh để làm tốt công tác quản lý). Đây cũng là giai đoạn tăng trưởng kinh tế và hoạt động karaoke phát triển mạnh trên địa bàn huyện Cẩm Giàng với nhiều vi phạm trong kinh doanh.

5. Phương pháp nghiên cứu

5.1. Phương pháp tổng hợp tài liệu

Tác giả đã sử dụng hai nguồn dữ liệu chủ yếu từ các báo cáo thường niên, báo cáo tổng kết, các số liệu liên quan được lưu trữ trước đó của phòng Văn hóa và Thông tin, UBND huyện Cẩm Giàng và nguồn dữ liệu được tổng hợp từ quá trình tác giả tiến hành khảo sát bằng phiếu điều tra nhằm đánh giá được hoạt động karaoke tại huyện Cẩm Giàng trong thời gian qua, từ đó thống kê thành các bảng số liệu.

5.2. Phương pháp so sánh, đối chiếu

Qua phương pháp so sánh số liệu của phòng Văn hóa và Thông tin qua các năm từ năm 2014 -2018 và một số huyện, thành phố lân cận trong tỉnh để thấy được diễn biến của hoạt động karaoke và công tác quản lý hoạt động này

tại huyện Cẩm Giàng. Từ đó cho thấy sự khác biệt của hoạt động karaoke khi thực hiện quy hoạch và không có quy hoạch; sự khác nhau do đặc điểm địa bàn để có được cái nhìn tổng quát về hoạt động karaoke và công tác quản lý hoạt động này.

5.3. Phương pháp điều tra xã hội học

Tác giả tiến hành điều tra bằng việc phỏng vấn và xây dựng, phát hành bảng hỏi tới 200 người là các cá nhân, tổ chức là khách hàng sử dụng các dịch vụ karaoke và ý kiến của người dân về hoạt động karaoke trên địa bàn nghiên cứu

6. Những đóng góp của Luận văn

- Góp phần làm rõ một số vấn đề lý luận về công tác quản lý nhà nước đối với hoạt động karaoke.

- Đưa ra cái nhìn tổng quát về thực trạng công tác quản lý hoạt động Karaoke ở huyện Cẩm Giàng trong giai đoạn hiện nay.

- Cung cấp các giải pháp thiết thực nhằm nâng cao chất lượng và hiệu quả của công tác quản lý hoạt động karaoke, góp phần xây dựng đời sống văn hóa, môi trường văn hoá lành mạnh trên địa bàn huyện Cẩm Giàng, tỉnh Hải Dương.

7. Bố cục của Luận văn

Ngoài phần Mở đầu, Kết luận, Tài liệu tham khảo và Phụ lục, Luận văn gồm có 03 chương.

Chương 1: Khái quát chung về quản lý hoạt động karaoke và tổng quan về hoạt động karaoke ở huyện Cẩm Giàng

Chương 2: Thực trạng quản lý hoạt động karaoke ở huyện Cẩm Giàng

Chương 3: Giải pháp nâng cao hiệu quả quản lý hoạt động karaoke ở huyện Cẩm Giàng

Chương 1

KHÁI QUÁT CHUNG VỀ QUẢN LÝ HOẠT ĐỘNG KARAOKE VÀ TỔNG QUAN VỀ HOẠT ĐỘNG KARAOKE Ở HUYỆN CẨM GIÀNG

1.1. Một số khái niệm cơ bản

1.1.1. Quản lý và quản lý văn hóa

1.1.1.1. Quản lý

1.1.1.2. Quản lý nhà nước

1.1.2. Hoạt động karaoke

1.2. Nội dung của quản lý nhà nước về karaoke

1.3. Đặc điểm quản lý hoạt động karaoke

1.4. Hệ thống văn bản pháp quy và văn bản chỉ đạo trong quản lý hoạt động Karaoke

1.4.1. Hệ thống văn bản pháp quy của Nhà nước.

1.4.2. Chính sách và văn bản chỉ đạo của tỉnh Hải Dương

1.5. Tổng quan về hoạt động karaoke và huyện Cẩm Giàng

1.5.1. Khái quát về huyện Cẩm Giàng

1.5.2. Hoạt động karaoke ở huyện Cẩm Giàng

Tiểu kết

Karaoke là loại hình giải trí hiện đại có nguồn gốc từ đất nước Nhật Bản. Karaoke được xác nhận du nhập vào Việt Nam vào khoảng đầu những năm 90 của thế kỷ XX. Đến nay karaoke trở thành một nét sinh hoạt văn hóa trong đời sống tinh thần của xã hội.

Trong chương 1, tác giả đã hệ thống một số vấn đề cơ bản về quản lý hoạt động karaoke, qua đó cho thấy hoạt động karaoke là loại hình dịch vụ văn hóa giải trí nhằm mục đích phục vụ yếu tố tinh thần của khách hàng và mang lại hiệu quả trong hoạt động dịch vụ. Từ những khái niệm, quan điểm về karaoke, tác giả cũng đưa ra các nội dung về công tác quản lý nhà nước về

hoạt động karaoke, nội dung quản lý đều dựa trên các văn bản pháp lý trong công tác quản lý nhà nước về văn hóa ở lĩnh vực này.

Bên cạnh đó, tác giả giới thiệu tổng quan về điều kiện tự nhiên, đời sống kinh tế, văn hóa-xã hội của huyện Cẩm Giàng, những yếu tố tác động đến hoạt động karaoke. Tác giả cũng nêu khái quát về hoạt động karaoke, vai trò quản lý trong hoạt động này, trong đó đề cập đến: vai trò quản lý nhà nước; quản lý, giám sát của cộng đồng dân cư trong hoạt động karaoke. Đây chính là cơ sở, căn cứ để tác giả phân tích thực trạng và đưa ra những giải pháp về tình hình quản lý hoạt động karaoke ở huyện Cẩm Giàng, tỉnh Hải Dương ở 2 chương tiếp theo.

Chương 2
THỰC TRẠNG QUẢN LÝ HOẠT ĐỘNG KARAOKE
Ở HUYỆN CẨM GIÀNG

2.1. Chủ thể quản lý và cơ chế phối hợp trong hoạt động Karaoke

2.1.1. Quản lý nhà nước

2.1.1.1. Cơ cấu tổ chức bộ máy các cấp

2.1.1.2. Nguồn nhân lực quản lý hoạt động karaoke của huyện Cẩm Giàng

2.1.2. Cộng đồng dân cư

2.1.3. Cơ chế phối hợp của chủ thể quản lý nhà nước, cộng đồng dân cư và cơ sở hoạt động karaoke

2.2. Các hoạt động quản lý.

2.3. Thực trạng hoạt động karaoke ở địa bàn nghiên cứu.

2.4. Công tác quản lý nhà nước đối với hoạt động Karaoke

2.4.1. Xây dựng quy hoạch, ban hành các văn bản chỉ đạo

2.4.2. Tổ chức, hướng dẫn hoạt động dịch vụ karaoke

2.4.3. Công tác thanh tra, kiểm tra, xử lý vi phạm; biểu dương, khen thưởng

2.4.3.1. Công tác thanh tra, kiểm tra, xử lý vi phạm

2.4.3.2. Hoạt động biểu dương, khen thưởng

2.5. Đánh giá về công tác quản lý hoạt động Karaoke ở huyện Cẩm Giàng

2.5.1. Những kết quả đạt được

2.5.2. Hạn chế

Tiểu kết

Trên cơ sở các hoạt động quản lý và căn cứ vào những thông tin, dữ liệu thu thập, tổng hợp được từ kết quả điều tra sâu đối với các khách hàng, nhân viên và người dân về tình hình hoạt động karaoke trên địa bàn thời gian qua, chương 2 của luận văn tác giả trình bày thực trạng hoạt động, quản lý karaoke trên địa bàn huyện Cẩm Giàng. Từ đó phân tích thực trạng, đánh giá công tác

quản lý, trong đó đề cập đến việc cấp duyệt và kiểm tra giấy phép theo quy định, quy trình thực hiện thủ tục cấp phép; đánh giá chung về công tác quản lý dịch vụ karaoke cả về quản lý nhà nước và vai trò giám sát của cộng đồng dân cư, những kết quả đạt được và những tồn tại, hạn chế; yêu cầu đặt ra đối với cơ quan quản lý là làm sao phát huy tốt mặt tích cực của dịch vụ karaoke, nhưng phải ngăn chặn có hiệu quả những biến tướng phức tạp, tiêu cực của dịch vụ này. Từ các đánh giá trên, trong chương 3 của luận văn tác giả sẽ đưa ra những giải pháp chủ yếu nhằm nâng cao công tác quản lý dịch vụ karaoke trên địa bàn huyện Cẩm Giàng giai đoạn tiếp theo.

Chương 3

GIẢI PHÁP NÂNG CAO HIỆU QUẢ QUẢN LÝ HOẠT ĐỘNG KARAOKE Ở HUYỆN CẨM GIÀNG

3.1. Những yếu tố tác động của xã hội đến công tác quản lý hoạt động Karaoke

3.1.1. Tác động tích cực

3.1.2. Tác động tiêu cực

3.2. Căn cứ để đưa ra những giải pháp nâng cao hiệu quả quản lý hoạt động Karaoke

3.3. Các giải pháp

3.3.1. Xây dựng cơ chế, chính sách, nâng cao hiệu quả hoạt động của chủ thể quản lý

3.3.1.1. Khuyến nghị với cấp trên hoàn thiện các văn bản pháp quy về quản lý hoạt động karaoke

3.3.1.2. Phát triển nguồn nhân lực quản lý

3.3.2. Đẩy mạnh công tác tuyên truyền, nâng cao ý thức, trách nhiệm của nhân dân trong công tác quản lý hoạt động Karaoke

3.3.3. Tăng cường công tác thanh tra, kiểm tra, xử lý vi phạm; biểu dương, khen thưởng và công tác phối hợp

3.3.3.1. Công tác thanh, kiểm tra, xử lý vi phạm

3.3.3.2. Biểu dương, khen thưởng

3.3.3.3. Công tác phối hợp giữa các ngành

Tiểu kết

Từ thực tế hoạt động, những mặt mạnh, hạn chế trong công tác quản lý hoạt động karaoke trên địa bàn nghiên cứu, trong chương 3, tác giả đề xuất một số giải pháp cơ bản nhằm nâng cao hiệu quả trong công tác quản lý đối với hoạt động karaoke trên địa bàn huyện Cẩm Giàng đảm bảo đúng định

hướng của Đảng và các quy định của Nhà nước góp phần lành mạnh hóa hoạt động này trong thời gian tiếp theo. Đồng thời tác giả cũng đánh giá chi tiết, đưa ra các giải pháp phù hợp trong quản lý hoạt động karaoke trên địa bàn sát với thực tế và nhu cầu lợi ích xã hội, từ tuyên truyền hướng dẫn, thanh kiểm tra đến động viên khen thưởng; từ đó tạo điều kiện thuận lợi trong quản lý và tổ chức hoạt động karaoke đạt hiệu quả, hạn chế thấp nhất về tệ nạn xã hội, các yếu tố rủi ro về cháy, nổ do hoạt động karaoke gây ra, làm ảnh hưởng đến môi trường văn hóa, đời sống kinh tế, chính trị của huyện Cẩm Giàng nói riêng và tỉnh Hải Dương nói chung.

KẾT LUẬN

Karaoke là hình thức sinh hoạt văn hoá hiện đại, là công cụ rất tiện ích, karaoke là sự kết hợp tuyệt vời giữa âm nhạc và hình ảnh, giữa giải trí và đam mê. Từ trẻ đến già, từ tây đến ta hầu như ai cũng đều biết đến karaoke, một hình thức giải trí, thư giãn khá phổ biến ở Việt Nam và trên thế giới. Karaoke đã sẵn sàng vào cuộc ở khắp tất cả mọi nơi. Từ thành thị đến nông thôn, từ đồng bằng cho đến miền núi, hải đảo xa xôi; từ cơ quan trường học cho đến nhà máy, xí nghiệp, công trường...

Karaoke là một phương tiện giải trí lành mạnh, hướng con người đến điều tốt đẹp. Karaoke giúp cho con người tự thể hiện mình qua tiết tấu âm thanh, giai điệu của bài hát, những ca khúc Cách mạng, những làn điệu dân ca mượt mà... đã cuốn hút con người trở về với thời gian, với cội nguồn năm tháng của lịch sử đấu tranh hào hùng của dân tộc. Cùng chung vui ca hát thông qua sinh hoạt karaoke lành mạnh đã giúp con người tin yêu vào cuộc sống, khơi dậy niềm tự hào, khẳng định niềm tin yêu với Đảng, nhà nước, bày tỏ tình cảm trước vẻ đẹp thiêng liêng của quê hương Tổ quốc. Từ đó con người tự điều chỉnh mình, nâng cao thị hiếu thẩm mỹ, hoàn thiện nhân cách hướng tới cái chân - cái thiện - cái mỹ - cái ích.

Để phát triển loại hình dịch vụ karaoke một cách lành mạnh nhằm phát triển kinh tế-văn hóa, nâng cao dân trí, giữ gìn bản sắc văn hóa dân tộc và tạo môi trường lành mạnh trong tổ chức hoạt động kinh doanh dịch vụ văn hóa, đồng thời tạo mối quan hệ hài hòa giữa phát triển kinh tế với phát triển văn hóa trên địa bàn huyện.

Nâng cao vai trò trách nhiệm của các cấp chính quyền, đặc biệt là chính quyền cơ sở trong việc quản lý các hoạt động văn hóa công cộng; tăng cường sự phối hợp giữa các cấp, các ngành liên quan trong công tác thanh tra, kiểm tra và xử lý các trường hợp vi phạm. Phát huy vai trò của các tổ chức, đoàn thể quần chúng trong việc giám sát, đấu tranh phòng ngừa các hoạt động lợi dụng

cơ sở kinh doanh dịch vụ văn hóa để tổ chức các hoạt động không lành mạnh.

Trên địa bàn huyện Cẩm Giàng những năm qua, cùng với sự tăng trưởng nhanh về kinh tế và đẩy nhanh tốc độ công nghiệp hóa, đô thị hóa đã tạo điều kiện để các cơ sở dịch vụ văn hoá phát triển. Nhiều cơ sở kinh doanh dịch vụ văn hoá, đặc biệt là dịch vụ karaoke được đầu tư xây dựng quy mô, hiện đại và chất lượng phục vụ ngày càng được nâng cao. Tăng cường quản lý các hoạt động này thông qua các giải pháp mang tính tổng hợp và toàn diện về: kiện toàn tổ chức bộ máy, nâng cao chất lượng đội ngũ cán bộ làm công tác quản lý, thanh kiểm tra các cấp; đẩy mạnh công tác tuyên truyền, nâng cao nhận thức; tăng cường công tác kiểm tra, công tác phối hợp trong quản lý... sẽ góp phần đem lại hiệu quả thiết thực, đảm bảo môi trường văn hoá lành mạnh, giữ vững an ninh chính trị và trật tự an toàn xã hội trên địa bàn, làm thay đổi cơ bản nhận thức của người dân về loại hình sinh hoạt này theo hướng tích cực, tạo điều kiện cho mọi tầng lớp nhân dân đặc biệt là lớp trẻ tham gia tích cực vào loại hình sinh hoạt văn hoá hiện đại, đồng thời góp phần làm thay đổi bộ mặt xã hội, tích cực phát triển kinh tế - xã hội, thương mại - du lịch và thu hút đầu tư. Tạo điều kiện cho các tổ chức, cá nhân tham gia kinh doanh các loại hình dịch vụ văn hóa được hoạt động theo đúng các quy định của pháp luật và có cơ hội mở rộng quy mô hoạt động, hiện đại hoá trang thiết bị, đồng thời thực hiện tốt nghĩa vụ với nhà nước. Làm cho công tác quản lý hoạt động dịch vụ karaoke trên địa bàn huyện Cẩm Giàng ngày càng nâng cao chất lượng, hiệu quả thiết thực.

Bằng những giải pháp cụ thể, hy vọng trong thời gian tới, hoạt động kinh doanh dịch vụ karaoke trên địa bàn huyện Cẩm Giàng sẽ đi vào hoạt động nền nếp và trở thành một phần không thể thiếu trong đời sống tinh thần của nhân dân, góp phần thực hiện thắng lợi Nghị quyết Hội nghị lần thứ 9 BCH Trung ương Đảng khoá XI về "Xây dựng và phát triển văn hoá, con người Việt Nam đáp ứng yêu cầu phát triển bền vững đất nước".

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Nguyễn Chí Bền (2006), *Văn hóa Việt Nam, mấy vấn đề lý luận và thực tiễn*, Nxb Văn hóa Thông tin, Hà Nội.
2. Nguyễn Đức Bình cùng nhóm tác giả (1995), *Các Mác và Ăng Ghen toàn tập, tập 23 (1993)*, Nxb Đại học Quốc gia Hà Nội.
3. Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch (2006), Thông tư số 54/2006/TT-BVHTT, *Hướng dẫn quy hoạch nhà hàng karaoke, vũ trường*, Hà Nội.
4. Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch (2009), Thông tư số 04/2009/TT-BVHTTDL ngày 16 tháng 12 năm 2009, *Quy định chi tiết thi hành một số quy định tại Quy chế hoạt động văn hóa và kinh doanh dịch vụ văn hóa công cộng ban hành kèm theo Nghị định 103/2009/NĐ-CP*, Hà Nội.
5. Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch (2010), Thông tư số 09/2010/TT-BVHTTDL ngày 24 tháng 8 năm 2010, *Quy định chi tiết thi hành một số quy định tại Nghị định số 75/2010/NĐ-CP về quy định xử phạt vi phạm hành chính trong hoạt động văn hóa*, Hà Nội.
6. Bộ Văn hoá, Thể thao và Du lịch (2011), Thông tư số 07/2011/TTBVHTTDL ngày 07/6/2011 của Bộ Văn hoá, Thể thao và Du lịch về sửa đổi, bổ sung, thay thế hoặc bãi bỏ, huỷ bỏ các quy định có liên quan đến thủ tục hành chính thuộc phạm vi chức năng quản lý của Bộ Văn hoá, Thể thao và Du lịch, Hà Nội.
7. Bộ Văn hoá, Thể thao và Du lịch (2012), Thông tư số 05/2012/TTBVHTTDL ngày 02/5/2012 của Bộ Văn hoá Thể thao và Du lịch sửa đổi, bổ sung một số điều của Thông tư số: 04/2009/TT-BVHTTDL.
8. Bộ Tài nguyên và Môi trường (2010), Quy chuẩn Việt Nam số 26/BTNMT Quy chuẩn kỹ thuật Quốc gia về tiếng ồn.
9. Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch-Bộ Nội vụ (2008), Thông tư liên tịch số 43/2008/LB-BVHTTDL-BNV ngày 6/6/2008, về việc hướng dẫn chức

năng, nhiệm vụ, quyền hạn và cơ cấu tổ chức của Sở VH TTDL thuộc UBND cấp tỉnh, phòng Văn hóa-Thông tin thuộc UBND cấp huyện.

10. C.Mác và Ph. Ang ghen (1993), *Toàn tập*, tập 23-tái bản, Nxb Chính trị Quốc gia, Hà Nội.
11. Chính phủ (2009), Nghị định số 103/2009/NĐ-CP ngày 06 tháng 11 năm 2009 *Ban hành Quy chế hoạt động văn hóa và dịch vụ văn hóa công cộng*, Hà Nội.
12. Chính phủ (2009), Nghị định số 72/2009/NĐ-CP ngày 03 tháng 9 năm 2009 *Quy định điều kiện an toàn trật tự đối với một số ngành nghề kinh doanh có điều kiện*, Hà Nội.
13. Chính phủ (2010), Nghị định số 75/2010/NĐ/CP ngày 12 tháng 7 năm 2010, *Quy định xử phạt vi phạm hành chính trong hoạt động văn hóa*, Hà Nội.
14. Chính phủ (2013), Nghị định số 158/2013/NĐ-CP ngày 12/11/2013 về việc *Quy định xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực văn hóa, thể thao, du lịch và quảng cáo*, Hà Nội.
15. Chính phủ (2017), Nghị định 28/2017/NĐ-CP sửa đổi bổ sung một số điều của Nghị định số 131/2013/NĐ-CP ngày 16/10/2013 của Chính phủ quy định xử phạt vi phạm hành chính về quyền tác giả, quyền liên quan và Nghị định số 158/2013/NĐ-CP ngày 12/11/2013 của Chính phủ quy định xử phạt hành chính trong lĩnh vực văn hóa, thể thao, du lịch và quảng cáo, Hà Nội.
16. Đỗ Minh Cương (1998), *Văn hóa và kinh doanh, triết lý kinh doanh*, Nxb Chính trị Quốc gia, Hà Nội.
17. Nguyễn Cao Cương (2014), *Quản lý hoạt động kinh doanh karaoke trên địa bàn quận Đống Đa, Thành phố Hà Nội*, Luận văn thạc sĩ Đại học Văn hóa Hà Nội.

18. Nguyễn Quốc Chí, Nguyễn Thị Mỹ Lộc (2005), *Lý luận đại cương về quản lý*, NXB Đại học Quốc gia Hà Nội.
19. Nguyễn Trọng Chuẩn - Nguyễn Văn Huyền (2002), *Giá trị truyền thống trước những thách thức của toàn cầu hóa*, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội.
20. Nguyễn Thị Doan, Đỗ Minh Cương (1996), *Các học thuyết quản lý*, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội.
21. Đảng Cộng sản Việt Nam (1999), Văn kiện Nghị quyết Trung ương V;
22. Phạm Văn Đồng (1995), *Văn hoá và đổi mới*, Nxb Chính trị Quốc gia, Hà Nội.
23. Phan Hồng Giang, Bùi Hoài Sơn (đồng chủ biên) (2012), *Quản lý văn hóa Việt Nam trong tiến trình đổi mới và hội nhập quốc tế*, Nxb Chính trị Quốc gia, Hà Nội.
24. Phạm Minh Hạc (2001), *Về phát triển toàn diện con người thời kỳ công nghiệp hoá, hiện đại hoá*, Nxb Chính trị Quốc gia, Hà Nội.
25. Phạm Minh Hạc - Nguyễn Khoa Điềm (2003), *Về phát triển văn hóa và xây dựng con người trong thời kỳ công nghiệp hóa, hiện đại hóa*, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội.
26. Nguyễn Hạnh (2003), *Cùng nhau hát karaoke*, Nhà xuất bản trẻ.
27. Vũ Thị Phương Hậu (2008), *Quản lý nhà nước trên lĩnh vực văn hóa những vấn đề lý luận và thực tiễn*, Đề tài cấp cơ sở Học viện Chính trị quốc gia Hồ Chí Minh.
28. Học viện Chính trị Quốc gia (2002), *Giáo trình khoa học quản lý*, Nxb Chính trị Quốc gia, Hà Nội.
29. Học viện Chính trị Quốc gia (2010), *Chương trình chuyên viên*, Nxb Chính trị Quốc gia, Hà Nội.
30. Học viện chính trị Quốc gia Hồ Chí Minh (2009), *Giáo trình quản lý hành chính nhà nước*, tập 1, Nxb Hà Nội.

31. Đào Thanh Huyền (2015), *Nâng cao hiệu quả quản lý hoạt động kinh doanh dịch vụ karaoke trên địa bàn thành phố Vĩnh Yên, tỉnh Vĩnh Phúc*, Khóa luận tốt nghiệp chuyên ngành Quản lý văn hóa, Trường Đại học Văn hóa Hà Nội.
32. Lâm Quang Huyền (2001), *Hội nhập kinh tế khu vực và văn hóa kinh doanh*, Nxb Lao động, Hà Nội.
33. Phạm Bích Huyền, Đặng Hoài Thu (2012), *Các ngành công nghiệp văn hóa (tái bản có sửa chữa, bổ sung)*, Nxb Lao động, Hà Nội.
34. Vũ Thị Lan Hương (2015), *Quản lý hoạt động kinh doanh dịch vụ karaoke trên địa bàn huyện Sơn Dương, tỉnh Tuyên Quang*, Luận văn thạc sĩ Đại học Sư phạm Nghệ thuật Trung ương.
35. Quách Thị Khuyên (2014), *Nâng cao hiệu quả công tác quản lý nhà nước đối với dịch vụ văn hóa tại thị xã Tam Điệp Ninh Bình*, Luận văn Thạc sĩ Đại học Văn hóa Hà Nội.
36. Trần Kiểm (2016), *Quản lý dịch vụ karaoke ở thành phố Uông Bí, tỉnh Quảng Ninh*, Luận văn thạc sĩ Đại học Sư phạm nghệ thuật Trung ương, Hà Nội.
37. Nguyễn Thị Lành (2013), *Quản lý hoạt động dịch vụ karaoke trên địa bàn thị xã Cửa Lò, tỉnh Nghệ An*, Khóa luận tốt nghiệp chuyên ngành Quản lý văn hóa, Trường Đại học Văn hóa Hà Nội.
38. Quốc hội, *Luật Lao động* (2002), số 35/2002 ngày 02 tháng 4 năm 2002, Nxb Lao động-Xã hội, Hà Nội.
39. Quốc hội, *Luật Thương mại* (2005), số 36/2005 ngày 14 tháng 6 năm 2005, Nxb Lao động-Xã hội, Hà Nội.
40. Ma Kiều Ly, *Quản lý hoạt động kinh doanh karaoke trên địa bàn quận Cầu Giấy hiện nay* (2012), Luận văn thạc sĩ Quản lý văn hóa, Trường Đại học Văn hóa Hà Nội.

41. Phạm Xuân Nam (chủ biên) (1996), *Văn hóa và kinh doanh*, NXB Khoa học-Xã hội, Hà Nội.
42. Nguyễn Danh Ngà (2001), *Văn hoá trong cơ chế thị trường*, Nxb Lao động, Hà Nội.
43. Robert B. Ekelund, JR. Robert F. Hébert (2004), *Lịch sử các học thuyết kinh tế*, NXB Thống Kê.
44. Trần Thị Thanh Nguyên, Nguyễn Hạnh (2003), *Cùng nhau hát karaoke*, Nhà xuất bản Trẻ.
45. Phòng Văn hóa và Thông tin huyện Cẩm Giàng, *Báo cáo tổng kết công tác Văn hóa và Thông tin các năm 2014, 2015, 2016, 2017 và 2018*.
46. Bùi Mạnh Thắng (2016), *Quản lý dịch vụ karaoke, vũ trường ở thành phố Uông Bí, tỉnh Quảng Ninh*, Luận văn thạc sĩ Đại học Sư phạm Nghệ thuật Trung ương.
47. Thủ tướng Chính phủ (2005), Chỉ thị số 17/2005/CT-TTg, về việc chấn chỉnh các hoạt động tiêu cực trong quán bar, nhà hàng karaoke, vũ trường, Hà Nội.
48. Thủ tướng Chính phủ (2009), *Chiến lược phát triển văn hóa đến năm 2020*, Hà Nội.
49. Phan Văn Tú, Nguyễn Văn Hy, Hoàng Sơn Cường, Lê Thị Hiền, Trần Thị Diên (1998), *Quản lý hoạt động văn hóa*, Nxb Văn hóa thông tin, Hà Nội.
50. UBND tỉnh Hải Dương (2007), Quyết định số 4179/2007/QĐ-UBND ngày 27/11/2007 về việc phê duyệt Quy hoạch các điểm hoạt động kinh doanh nhà hàng karaoke, vũ trường trên địa bàn tỉnh giai đoạn 2007-2015.
51. Viện ngôn ngữ (2002), *Đại từ điển Tiếng Việt*. Nxb Trung tâm từ điển ngôn ngữ Hà Nội.